Verschenen

Cecilia – Pastourelle (cd)
Appel Rekords APR 1380, 2018

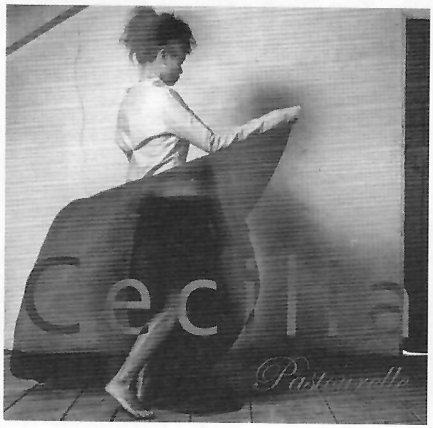

Het Vlaamse trio Cecilia levert in zijn tienjarig bestaan de vierde cd af, *Pastourelle*. Cecilia bestaat uit harmonicaspeelster Greet Wuyts, Jan Leeflang op doedelzak en Thomas Hoste die de draailier hanteert. En dan wel de elektro-akoestische variant van dit instrument. Drie ervaren muzikanten die weten wat ze doen en die hun instrumenten goed beheersen.
Op één traditionele melodie na, zijn alle nummers eigen composities. Het overgrote deel is van de hand van Jan Leeflang. En hoewel het allemaal melodieën/dansvormen zijn die voor het balfolk gebruikt worden, en dus traditionele dansen zijn, is het direct en duidelijk hoorbaar dat het nieuwe composities zijn. Dat ligt toch aan bepaalde chromatische loopjes en sommige toonsoortwendingen. Ik vrees dat je als harmonicaspeler hiervoor wel een drierijig instrument met achttien bassen moet hebben. Maar ja, dat is in België en Frankrijk tegenwoordig zo'n beetje de standaard. De opname is dik in orde. Alle drie instrumenten komen goed uit de verf. Alhoewel bij oppervlakkige beluistering de doedelzak toch wel als eerste in het oor springt. Maar nu is dat natuurlijk ook een behoorlijk overheersend instrument. Ik heb zelf jaren met een doedelzakspeler samengespeeld dus ik weet waar ik het over heb. Je moet er flink aan scheuren om jezelf hoorbaar te maken. Maar als je rustig en geconcentreerd luistert komt het geheel prima naar voren.
Bijgeleverd kreeg ik twee lovende recensies uit België. En hier kom ik in een geestelijke spagaat, want ik kan niet geheel met de positieve verhalen meegaan. Dat heeft voornamelijk met de melodieën te maken. Als liefhebber van oude, traditionele muziek vind ik sommige melodie- en akkoordwendingen soms net iets te ver gaan. Het nummer 'Paddenregen' is een zeer complexe wals in elf en vijf tellen (of tijden zoals onze Zuiderburen zeggen). Die zul je best veel moeten beluisteren voor je hem snapt. De polka 'Adelijn' en de tovercirkel 'On the Move' zijn dan weer heerlijk pakkende melodieën. En bij de rondeau en chaine 'Trol' veerde ik echt even op. Maar ja, dan hebben we het ook over een bewerking van het enige traditionele nummer, uit het handschrift van de beiaardier Johannes de Gruytters uit Antwerpen. Kortom, een cd waar ik met gemengde gevoelens naar luister. We horen goede muzikanten die uitstekend spel neerleggen. Alleen moet je het repertoire wel kunnen waarderen. En uiteindelijk komt het toch altijd op smaak neer. En dat is natuurlijk heel persoonlijk. Ik ben ervan overtuigd dat deze muziek prima zal vallen in de balfolk scene.

Robert Tromp